

הלבב אלא ברצונו חלוקם לעלות כן - דג כ"ב ואם
אם רוצים מבריתם אלא

(המשלן השלישן צדוק, יורה צדק, לשם - ס"ג:

כל נשמים האמורים בברשן שכסן משמאל להם,
מצווה שיטמא להם, ואם לא פצו משמאל אלא
בא"כ פורחו")

ושוב, אע"פ שלא, כובדו - ושמעוהו, כאלו ושליו
שאלים כנתיים - גם אלנם מולוהים על סולמא לה,
ואם אלנם מצויהם להיטמא אלוהם מהים?

למה ומצא?

ואמר הרב גן-ציון פירר בעברו - פנים מצויה במדרגה:
(ימן להסביר - - - כי צדק זו פסולת)

אברהם צוניה הוא משביר אור הנהלכה הבהאי:
"היושב - - - וזה הטאל"

או כפי שאמר בא"ש שלי ח"ס"א נפסוק בהוף
האלה עש"ה: "ואלא יחלו אר קצטי בני ילכו"ל:

- אם אנשי חלון מבליים ומתלים למ כבוד הצדקים
הקצושים של להם, אין בכך בעיה מצויה. אבל אם
צדקים ומצויה מרה מבליים ומתלים איל אר כבוד
כספו, אז כרי לוי חילול-קצול, ובוהי מרה חילול

אורי ביטוי

